

[Duetoft]

ne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til dækning af omkostningerne i forbindelse med materialets, produktets eller varens endelige bortskaffelse ved deponering eller forbrænding.«

Det er efter vores opfattelse så bredt, at ministeren kan lægge næsten hvad som helst ind i det. Og ser man på bemærkningerne til denne paragraf, er der ikke meget hjælp at hente dér.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at det er netop et af de eksempler, hvor erhvervslivet må føle sig aldeles ude at svømme, for de ved ikke, hvad der ligger i et forslag som dette, for hvad er gebyrer på disse ting? Det kan være alt lige fra – jeg var lige ved at sige – en enøre til store gebyrer. Der står noget i bemærkningerne om, at det er den faktiske udgift ved at bortskaffe affaldet, som skal betales. Ja tak! Skal vi så til pludselig at begynde at fortolke, at det er et specielt forbrændingsanlæg, som de pågældende producenter skal til at bygge? Altså der er nogle enormt elastiske ting i en bemyndigelse som denne.

Jeg er enig med hr. Ole Bernt Henriksen i, at der kan være en række bemyndigelser – som jeg også sagde til Socialdemokratiets ordfører før – som er nødvendige for at få fleksibilitet. Men netop denne type bemyndigelse vil vi gerne advare lidt imod, og derfor vil vi kigge lidt mere på § 52.

Ifølge § 90 kan ministeren beslutte sig til at sætte det hele ud af kraft, fordi det er en bemyndigelse til ministeren om, at afgørelser af mindre betydning for miljøbeskyttelsen ikke kan påklages, og det er altså op til ministeren at fortælle, hvad der er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, og den bemyndigelse tror jeg da afgjort at den nuværende minister vil bruge. Men det er igen en af de meget elastiske formuleringer, som vi ikke bryder os ret meget om.

I det hele taget vil vi gå lovforslaget ganske kritisk igennem på disse områder, fordi vi synes, det er forkert at bygge et lovforslag op på den måde.

Så må vi sige, at vi egentlig synes, regeringen er faldet lidt for det populistiske og det populære og alt det dér halløj. Vi fatter ikke, at en organisation som Greenpeace skal have den centrale placering, som Greenpeace har fået. Greenpeace har fået klageret, og Greenpeace skal søreme også indstille til Miljøklagenævnet. Det er såmænd ikke Greenpeace som orga-

nisation, jeg er efter – de jager både hvaler og grønlandere, og hvad de ellers gør, det er selvfølgelig udmærket – men det er princippet om, at hvis man opbygger en organisation, der er tilpas populær, og som laver en hel masse fidelifut, ja, så skal man altså lige pludselig til at have en speciel klageret, og det princip kan vi ikke lide, for det tyder på, at hvis man kan lave det tilpas populistisk og useriøst, så får man ret til noget. Det behøver ikke at være Greenpeace, det kan måske om et år være en anden eller en tredje organisation.

Jeg vil da også sige, at jeg er heller ikke vildt betaget af, at Danmarks Naturfredningsforening har fået den placering, men o.k., det er jo en gammel hæderkronet organisation, hvor der er tradition for, at man er i systemet. Men jeg føler, at vi skal passe meget på. Nu har både ministeren og ministerens partifælle fru Marianne Jelved flere gange i dag understreget – hvad jeg er enig i – at de folkevalgte skal styrkes, at det er vigtigt med fredningsnævn, og at det er den folkevalgte del, der styrkes: Vi siger, de har et ansvar osv. Dér føler jeg altså lidt at vi står i den modsatte situation, at den selv samme regering faktisk lefler lidt for det populære. Det vil vi også gerne se på i udvalget.

Så jeg kan ikke tilsige CD's positive støtte, men jeg vil gerne tilsige CD's aktive arbejde i udvalget, og så må vi se, hvor det ender henne.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det af hr. Duetoft til mig stillede spørgsmål skal besvares med en henvisning til min bemærkning i min ordførertale, hvor jeg gjorde opmærksom på, at grundlaget for denne lov og andre love – men i ganske særlig grad for denne lov – var et samarbejde mellem ministeren og de mennesker, som ministeren samarbejder med for at nå lovforslagets overordnede mål.

Jeg forudsætter således, at ministeren ikke foretager sig noget i retning af ændring af gebyrer og lignende uden – som ministeren da også tilkendegiver i sin tekst – at forhandle med de pågældende.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bare for at være helt sikker på at have forstået hr. Ole Bernt Henriksen spørge: Bety-